

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Att.: Alexander Behringer

Saksnr.	04: 139 - 48
A-saksnr.	

Saksbehandler: Hans Ditlef Christiansen
Dir. tlf.: 22 93 99 26
Vår referanse: 04/13533
Deres referanse:
Arkivkode: 371.2
Dato: 16.03.2006

HØRING - FORSLAG TIL DIREKTIV OM BETALINGSTJENESTER

Det vises til Deres brev 13. januar 2006 vedrørende forslag til nytt direktiv om betalingstjenester, samt tidligere korrespondanse i sakens anledning, herunder Kredittilsynets brev 5. januar 2005 til Finansdepartementet.

Forslaget til nytt direktiv om betalingstjenester kan i utgangspunktet deles i tre deler, hvor de forskjellige delene regulerer henholdsvis hvem som kan tilby betalingstjenester, krav til informasjon til brukerne av betalingssystemene og hvilke rettigheter og plikter de ulike aktørene har.

Kredittilsynet har i dette høringssvaret hovedsakelig valgt å konsentrere seg om den første delen, nemlig hvem som kan tilby betalingstjenester. I tillegg har Kredittilsynet noen prinsipielle kommentarer til direktivutkastet.

Hvem som kan tilby betalingstjenester – "payment institutions"

Kredittilsynet stiller spørsmål ved hensiktsmessigheten av å "åpne" eksisterende betalingssystemer for nye aktører.

I utgangspunktet kan det tenkes at en slik "åpning" vil kunne bedre effektiviteten i systemer som har dårlig effektivitet. Prisen for å optimalisere konkurransen kan fort resultere i det motsatte av ønsket målsetning. Fordelene ved større konkurranse i alle ledd i betalingsformidlingen må veies opp mot ulempene og risikoaspektene ved en mer kompleks infrastruktur. Tilgang til dagens systemer i Norge forutsetter at aktørene har konsesjon som bank/kredittinstitusjon. Aktørene er dermed underlagt samme krav til soliditet og likviditet.

Å åpne eksisterende systemer for såkalte "payment institutions", som ikke er underlagt krav til soliditet eller likviditet, vil trolig øke risikoen i betalingssystemet grunnet manglende forutsigbarhet i forbindelse med avregning og oppgjør. Økt risiko kan igjen føre til svekkelse av det finansielle system.

Kredittilsynet stiller også spørsmål ved om direktivforslaget vil innebære at det norske betalingsystemet kan miste enkelte av sine fordeler. Den infrastruktur som har blitt etablert og videreutviklet i Norge har vist seg å være svært robust og driftssikker, og de betalingsløsninger som eksisterer har svært lave tap som følge av systemfeil eller misbruk. Dagens system har også betydelige stordriftsfordeler, i tillegg til at et enhetlig, sentralt og standardisert system gjør det lettere for nyetablerte aktører å delta på lik linje med allerede eksisterende institusjoner. Mangel på en slik enhetlig løsning kan på lang sikt gi ulemper ikke minst fra en forbrukersynsvinkel.

Kredittilsynet viser for øvrig til at det kan innebære et ikke-ubetydelig samfunnsmessig effektivitetstap å tillate ulike tilbydere av betalingsystemer å operere under forskjellige rammebetingelser, jf. det tidligere bank- og postgirosystemet, hvor en hadde to separate systemer for betalingsformidling der konkurransen mellom systemene ikke førte til bedre effektivitet. På slutten av 1980-tallet hadde en hele fire innsamlingssystemer i Norge. Dette var unødvendig kostnadskrevende, samtidig som infrastrukturen var krevende å drifte og vedlikeholde. Behovet for samordning var omfattende, og den komplekse driftsstrukturen gjorde at muligheten for feil var økende.

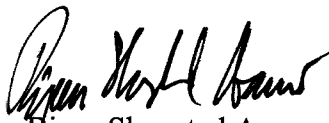
Kredittilsynet er av den oppfatning at det har stor betydning å beholde én effektiv, velfungerende og standardisert infrastruktur.

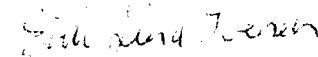
Fullharmonisering

Direktivet, som er et fullharmoniseringsdirektiv, har som utgangspunkt å forbedre effektiviteten i betalingsformidlingen. Direktivet vil dermed omfatte svært forskjellige betalingsystemer og infrastrukturer, uavhengig hvor effektive disse systemene allerede er. Norge har pr. i dag et effektivt betalingsystem, og Kredittilsynet stiller derfor spørsmål ved hvorvidt et nytt direktiv faktisk vil kunne svekke grunnlaget for det system en har i dag, ved at direktivet også skal omfatte mindre avanserte og mindre effektive systemer.

Det vil åpenbart være forhold innenfor området betalingsformidling som ikke er løst i direktivet. En problemstilling blir dermed hvordan en skal løse spørsmål som ikke er direkte løst i direktivet, herunder om en er forhindret fra å gi eller beholde nasjonale regler på områder direktivet ikke regulerer.

Med hilsen
Kredittilsynet

Bjørn Skogstad Aamo
Kredittilsynsdirektør

Erik Lind Iversen
Tilsynsrådgiver